5/2018. (V. 17.) AB határozat

a településkép védelméről szóló törvény reklámok közzétételével kapcsolatos rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 104/2017. (IV. 28.) Korm. rendelet 8/B. § (5) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, valamint folyamatban lévő ügyekben történő alkalmazhatóságának kizárásáról[1]

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezések tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a településkép védelméről szóló törvény reklámok közzétételével kapcsolatos rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 104/2017. (IV. 28.) Korm. rendelet 8/B. § (5) bekezdése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti. A megsemmisített rendelkezés az Alkotmánybíróság megsemmisítésről szóló határozatának a hivatalos lapban való közzétételét követő napon hatályát veszti.

2. A megsemmisített rendelkezés a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 3.K.27.267/2017., 3.K.27.268/2017. és 3.K.27.269/2017. szám alatt folyamatban lévő ügyben, továbbá valamennyi, bármely bíróság előtt folyamatban lévő ugyanilyen tárgyú ügyben nem alkalmazható.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

Indokolás

I.

[1] 1. A Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az előtte 3.K.27.267/2017., 3.K.27.268/2017. és 3.K.27.269/2017. szám alatt folyamatban lévő, plakátkihelyezés hatósági ellenőrzése ügyében hozott közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt indult perekben a tárgyalást felfüggesztette, és az Alkotmánybíróságról szóló 2010. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b)* pontja alapján az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte a településkép védelméről szóló törvény reklámok közzétételével kapcsolatos rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 104/2017. (IV. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 8/B. § (5) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése végett. Kezdeményezte továbbá a megsemmisített rendelkezés alkalmazási tilalmának elrendelését. Az indítványok szerint a támadott rendelkezés Magyarország Alaptörvényének *B)* cikk (1) bekezdésébe, *T)* cikk (3) bekezdésébe, XV. cikk (1) és (2) bekezdésébe, XXIV. cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (7) bekezdésébe, illetve 15. cikk (4) bekezdésébe ütközik. Az Alkotmánybíróság az indítványokat – az Alkotmánybíróság Ügyrendje 34. § (1) bekezdése alapján – egyesítette és egy eljárásban, tartalmuk szerint bírálta el.

1 Alkotmánybírósági ügyszám: III/321/2018.

[2] 1.1. Az indítványokra okot adó ügyekben az indítványok adatai szerint a Megyei Kormányhivatal egy település több közterületén hatósági ellenőrzést végzett. Ennek eredményeként hozta meg 2017. szeptember 26. napján a ZAB/040/906-5/2017., a ZAB/040/903-5/2017. és a ZAB/040/900-5/2017. számú határozatát. Ezekben megállapította, hogy több közterületi helyszínen a felperes mint médiahirdetésifelület-értékesítő által elhelyezett plakátok közzététele jogszabálysértő, tájékoztatta a felperest, hogy a határozat a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélkül végrehajtható, egyúttal hogy 2 napon belül a rendőrség közreműködésével gondoskodik a plakátok eltávolításáról, amelynek költségei tárgyában külön hoz döntést. Indokolása szerint a fenti hatósági ellenőrzések során megállapították, hogy a plakátokat a felperes mint a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Tvtv.) 11/G. § (2) bekezdése szerinti, médiahirdetésifelület-értékesítő tette közzé, továbbá hogy a plakátok nagyobbrészt azonosak politikai párt megbízásából 2017. július 15. napját megelőzően közzétett plakátokkal. Vizsgálta a www.kormanyhivatal.hu oldalon közzétett listaárakat és szerződéseket, és arra jutott, hogy a Kr. 8/A. § *a)* és *d)* pontja szerinti jogszabálysértés valósult meg, mivel a médiahirdetésifelület-értékesítő a listaár bejelentésére, valamint a reklámozó a szerződés megküldésére vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget. A jogsértés tényét a Kr. 8/B. § (3) bekezdése alapján állapította meg, a plakátok eltávolításáról a Tvtv. 11/G. § (8) bekezdése és a Kr. 8/B. § (7) bekezdése szerint rendelkezett.

[3] Az eljárásokba a Kr. 8/B. § (5) bekezdése alapján ügyfélként kizárólag a felperest mint médiahirdetésifelület-értékesítőt vonták be, a reklám kihelyezésére megbízást adott magánszemélyt mint reklámozót, nem.

[4] 1.2. A bíróság álláspontja szerint a Kr. 8/B. § (5) bekezdése Magyarország Alaptörvényének *B)* cikk (1) bekezdésébe, *T)* cikk (3) bekezdésébe, XV. cikk (1) és (2) bekezdésébe, XXIV. cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (7) bekezdésébe, illetve 15. cikk (4) bekezdésébe ütközik. A kormányhivatal alperes a felperes kereseti kérelmével támadott határozatok meghozatala során közigazgatási hatósági eljárást folytatott, amelyre a határozatok meghozatalakor hatályban volt, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezései alkalmazandók. A Ket. 15. § (1) bekezdésében határozza meg az ügyfél fogalmát. Ezen rendelkezés a Ket. általános érvényű és garanciális jellegű előírása, azt mindig az adott közigazgatási hatósági ügy tárgyát képező alanyi jogok és jogos érdekek vizsgálata figyelembevételével kell tartalommal megtölteni. A jogképességen túl az ügyfélképesség feltétele az ügyben való érintettség, ebből következően tehát a Ket. kifejezetten tág körben kívánja ezen ügyféli jogosultságot biztosítani, ennek is eszköze az, hogy nem taxatív felsorolást alkalmaz, hanem lehetővé teszi az egyedi ügy sajátos körülményei értékelését (Legfelsőbb Bíróság Kfv. IV.37.629/2009/70. számú eseti döntése).

[5] Az ügyféli minőség kérdését az Alkotmánybíróság is több döntésében vizsgálta. A 12/2015. (V. 14.) AB határozat indokolása kifejti, hogy a Ket. ügyfél definíciójának célja, hogy a közigazgatási eljárásban mindenki érvényesíthesse jogát, jogos érdekét, ezzel kapcsolatos igényét. Ezen főszabályt egészíti ki a Ket. 15. § (3) bekezdése, amely szerint törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek körét, akik az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek. Ezen kiegészítő szabály tehát az ügyféli kör bővítését, nem pedig annak szűkítését teszi lehetővé. Ezzel összhangban mondja ki a Ket. 13. § (6) bekezdése, hogy jogszabály csak a Ket. törvényi rendelkezéseivel összhangban álló kiegészítő rendelkezéseket állapíthat meg. Ebből pedig az következik, hogy – amellett, hogy törvényben is csupán korlátozottan érvényesülhet az ügyféli minőség szűkítését eredményező rendelkezés – alacsonyabb szintű jogszabályban az Alaptörvénybe ütközik a lehetséges ügyfelek körének kategorikus szűkítése [36/2008. (IV. 3.) AB határozat]. A 249/D/2009. AB határozat szintén vizsgálta a fenti kérdést, és azt a megállapítást tette, hogy különös eljárási szabályok nem szűkíthetik a Ket. általános ügyfél fogalmát, azt csupán bővíthetik vagy pontosíthatják, a közigazgatási hatósági eljárás sajátosságai és sokfélesége alapján.

[6] Jelen esetben az indítványozó bíró álláspontja szerint a Tvtv. és a Kr. fenti rendelkezései szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban a hatóság azt vizsgálja, jogszabálysértően helyezett-e el a felperes mint médiahirdetésifelület-értékesítő plakátokat. Az alperes eljárásaiban úgy tekintette, hogy az ügyekben a politikai párt minősül reklámozónak, aki a felperesen mint médiahirdetésifelület-értékesítőn keresztül tett közzé plakátokat. A fent idézett szabályozás ezen esetben mindkét érintett részére tartalmaz előírásokat, ilyen a listaár bejelentés kötelezettsége a médiahirdetésifelület-értékesítő által, valamint a megkötött szerződés megküldése a reklámozó által. Az előírások megszegése esetén az alperes hatóság ellenőrzése eredményeként jogosult a jogsértés megállapítására, továbbá ennek következményeként közigazgatási bírság kiszabására, valamint a plakátok fenti személyek költségére való eltávolítására. Mivel jelen esetben a határozatok kizárólag a jogszabálysértés megállapítására vonatkozóan tartalmaztak rendelkezést, az eljárás a Kr. 8/B. § (4) bekezdés *a)* pontja hatálya alá tartozott, ezen esetre pedig a Kr. 8/B. § (5) bekezdése azt a rendelkezést tartalmazza, miszerint ügyfélnek kizárólag a médiahirdetésifelület-értékesítő tekinthető.

[7] A fenti szabályozás és annak alkalmazása a bíróság véleménye szerint viszont azt eredményezi, hogy az eljárásokban annak ellenére nem vehet részt ügyfélként kifejezett jogszabályi rendelkezés miatt a reklámozó, hogy a jogsértés esetleges megállapítása potenciálisan saját, a hatóság által jogsértőnek tartott magatartására vezethető vissza, illetve annak ellenére sem, hogy az eljárás eredményeként megszülető, a jogsértés tényét megállapító határozat következtében áll elő jogalap esetleges bírságolásra, a plakát eltávolításával járó költség megfizetésére kötelezésre. A bíróság álláspontja szerint ezen helyzet sérti a tisztességes eljárás alapvető követelményét, hiszen a reklámozó ki van zárva azon hatósági eljárásból, amely jogsértés megvalósítását állapíthatja meg terhére, illetve amely további jogkövetkezményeket alapozhat meg terhére további eljárásokban, ezzel egyúttal sérül az ügyfelek egyenlő megítélése. Mivel a reklámozó ügyféli jogait nem tudja megfelelően érvényesíteni, emiatt csorbul jogorvoslathoz

való joga is, már csak azért is, mivel ügyféli minőség hiányában részére a határozat sem kerül kézbesítésre, azt elvileg meg sem ismerheti, így nyilván nehézséget jelent annak bíróság előtti megtámadása is. Mindezek mellett egyúttal a támadott szabályozás kormányrendeletként ellentétben áll a Ket. 15. § (1) és (3) bekezdéseiben, valamint 13. § (6) bekezdésében mint törvényi szintű jogszabályi előírásban foglaltakkal.

II.

[8] 1. Az Alaptörvény felhívott szabályai:

„*B)* cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„*T)* cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.”

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

„XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

„15. cikk (4) A Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes.”

[9] 2. A Kr. indítvánnyal érintett és más rendelkezései:

„1. § E rendelet alkalmazásában:

[...]

17. reklámozó: akinek érdekében a reklámot a reklámhordozón közzéteszik; [...]”

„7. § (1) A reklám közzétételének megszüntetéséért és a reklámhordozó eltávolításáért a reklámozó és a reklám közzétevője egyetemlegesen felel. A reklámhordozót tartó berendezés eltávolításáért a reklámhordozót tartó berendezés tulajdonosa és az ingatlan tulajdonosa tartozik egyetemleges felelősséggel.”

„8/A. § Nem tehető közzé reklám, illetve plakát, amennyiben [...]

a) a médiahirdetésifelület-értékesítő a listaár bejelentésére vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget; [...]

d) a reklámozó a szerződés megküldésére vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget.

8/B. § (1) A Tvtv. 11/G. §-ban meghatározott szabályok betartását a reklámhordozó helye szerint illetékes kormányhivatal ellenőrzi. A kormányhivatal ellenőrzését a település közigazgatási területén a közterület-felügyelet segíti. A közterület-felügyelet jogsértés észlelése esetén értesíti az illetékes kormányhivatalt, amely e § szerint köteles eljárni.

[...]

(3) Jogsértés észlelése vagy arról történt tudomásszerzés esetén a kormányhivatal határozatot hoz. A határozat tartalmazza:

a) a jogsértés tényét, valamint *b)* a jogsértés helyét.

(4) A kormányhivatal külön hatósági eljárást folytat le

a) a reklám, illetve a plakát jogszerűtlen közzétételével és

b) a jogszerűtlenül közzétett reklám, illetve plakát esetén kiszabható közigazgatási bírság megállapításával kapcsolatban.

(5) A (4) bekezdés *a)* pontja szerinti hatósági eljárásban kizárólag a médiahirdetésifelület-értékesítő az ügyfél.

[...]

(9) A kormányhivatal a reklám, illetve a plakát eltávolításával összefüggésében felmerült költségeket a médiahirdetésifelület-értékesítőre és a reklámozóra áthárítja.”

[10] 3. Az indítványra okot adó ügyekben alkalmazandó Ket. érintett rendelkezései:

„15. § (1) Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, akit hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.

[...]

(3) Törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek körét, akik az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek. Az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősül jogszabály rendelkezése esetén az abban meghatározott hatásterületen lévő ingatlan tulajdonosa és az, akinek az ingatlanra vonatkozó jogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték.”

III.

[11] Az indítványok megalapozottak.

[12] 1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Abtv. 25. és 52. §-ában előírt feltételeknek eleget tesz {vö. 3058/2015. (III. 31.) AB végzés, Indokolás [8]–[24]; 2/2016. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [26]–[28]; 3064/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [8]–[13]}. A bírói kezdeményezés szerint a támadott szabályt az eljárásban alkalmazni kell, az eljárás felfüggesztése megtörtént, és az indítvány a megsemmisítés jogkövetkezményére is kiterjedő alaptörvény-ellenesség megállapítására irányul.

[13] 2. A Nemzeti Hitvallás értelmében „az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.” Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot az emberi jogi egyezményeknek megfelelően a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogtól elkülönülten biztosítja. A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog magában foglalja mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, a személyére vonatkozó iratokba betekintsen, és az igazgatási szervek a döntéseiket indokolják.

[14] Annak, hogy a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog az Alaptörvényben az alapjogok között külön nevesítve szerepel, több következménye van: egyrészt alkotmányjogi panaszban is hivatkozni lehet a sérelmére, másrészt a bíróságoknak a jogszabályokat az Alaptörvénnyel, így a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal is összhangban kell értelmezniük (Alaptörvény 28. cikk), továbbá az Alkotmánybíróság mint az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, az alapvető jogból eredő követelményeket állapíthat meg eljárásában. Az Alkotmánybíróság a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot úgy értelmezi, hogy a hatósági eljárás tisztességes voltához hozzátartozik az, hogy azoknak a személyeknek, akik az anyagi jogszabályok szerint jogosultaknak minősülnek vagy ezt alapos okkal állítják, az eljárásban az ügyfél jogállását biztosítsák. Ez az értelmezés áll összhangban a Nemzeti Hitvallással is, amely szerint népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

[15] A Ket. ügyfél definíciója az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összhangban biztosítja, hogy a közigazgatási eljárásban mindenki, akinek jogát, jogos érdekét az ügy érinti, érvényesíthesse ezzel kapcsolatos igényeit. A Ket. 15. § (1) bekezdése ezért rugalmas megfogalmazású, és ahelyett, hogy valamilyen taxatív felsorolást alkalmazna, csak annyit mond ki, hogy az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet tekintendő ügyfélnek – egyebek között –, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti (legitimatio ad causam). Azt pedig, hogy konkért eljárásokban kinek az esetében teljesülnek ezek a feltételek, az eljáró hatóság, illetve bíróság vizsgálja. A Ket. főszabályát egészíti ki a törvény 15. § (3) bekezdése, melynek értelmében törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek körét, akik az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek. Ez a kiegészítő szabály tehát az ügyfélkénti elismerést könnyíti meg azáltal, hogy az érintettséget kivonja az anyagi jogi szempontok vizsgálata alól. A kedvezményes szabályozás azt nem zárja ki, hogy a külön jogszabályban megjelölteken túl mások is igazolják az érintettségüket, és ügyféli minőségüket, illetve a hatóság azt elismerje. A (8) bekezdés szerint pedig az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfélen kívüli ügyféli jogállást megtagadó végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye {12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [31]}.

[16] Arra a kérdésre, hogy konkrét ügyben ki lehet ügyfél, anyagi jogi és alaki (eljárási) jogi válasz adható. Az alaki megközelítés szerint ügyfél az, aki az eljárást kezdeményezte vagy akivel szemben az eljárás folyik. Ez arra nem ad választ, hogy kit illet az adott eljárásban az ügyféli jogállás, függetlenül attól, hogy abba bekapcsolódott-e. Az anyagi jogi ügyfél fogalom erre ad választ. Jelen esetben a Tvtv. és a Kr. a médiahirdetésifelület-értékesítőre és a reklámozóra is tartalmaz előírásokat. Azt, hogy erre tekintettel a konkrét eljárásban ki minősül ügyfélnek ebben az ügytípusban is az eljáró hatóságnak, illetve bíróságnak kell eldöntenie az eljárási törvény szabályainak értelmezésével, az ügyre alkalmazandó anyagi jog tükrében.

[17] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy ebben az ügyben is tartózkodik attól, hogy az általános hatáskörű bíróságokra bízott törvényértelmezés felelősségét átvegye. Az Alkotmánybíróság ezért nem vizsgálta azt, hogy a hatósági eljárásban ügyfélnek kellett-e minősíteni a reklámozót, a Ket., a Tvtv. és a Kr. egyéb szabályai alapján. Az Alkotmánybíróság határozatának a jelen ügyben nem arról kellett döntenie, hogy a reklámozó személyek alapos okkal hivatkozhatnak-e ügyfél-jogállásukra a konkrét ügyekben, vagyis olyan jogra, jogos érdekre, amelyet a hatóság döntése érint a Kr. 8/B. § (4) bekezdés *a)* pontja szerinti eljárásban. Az Alkotmánybíróság szerint a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését – különösen, ha az értelmezés a Kúria határozatában jelenik meg – el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.

[18] Az eljárásban azt a jogkérdést a hatóságnak és a bíróságnak kell eldöntenie, hogy a reklámozó személyek jogaira, jogos érdekére érdemben kihathat-e a hatóság döntése. Ennek azonban előfeltétele az ügyféli minőség elismerésének a lehetősége, amit viszont a Kr. 8/B. § (5) bekezdése kizár. Az ügyféli jogállásról való hatósági döntés lehetősége a tisztességes hatósági eljárás előfeltétele is, minden más törvényességi kérdést megelőző állásfoglalás arról, hogy az eljárásnak az ügyféli jogállásra igényt tartó személy az alanya-e, avagy nélküle, de róla is döntés hozható.

[19] A Kr. 8/B. § (5) bekezdése a rendes bíróságnak azt a lehetőségét, hogy a Ket. általános ügyfél-fogalmát érvényesítse, kizárja azzal, hogy szövegszerűen előírja: kizárólag a médiahirdetésifelület-értékesítő az ügyfél. A Kr. 8/B. § (5) bekezdése ezzel eltér a Ket. mint törvény ügyfél-fogalmától. Habár a Ket. 15. § (3) bekezdése lehetővé teszi, hogy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapítsa azon személyek körét, akik a Ket. ügyfél-fogalmának vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek, ez a törvényi szabály csak az ügyfél-fogalom kiterjesztésére szóló jogalkotásra jogosítja fel a Kormányt. A Ket. általános ügyfél-fogalma kormányrendeletben nem korlátozható.

[20] Az Alaptörvény 28. cikke értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A bíróságoknak – amennyire azt a jogszabályok szövege megengedi – az Alaptörvénnyel összhangban álló jogértelmezést kell követniük. A közigazgatási bíróság az előtte folyamatban lévő ügyekben észlelte, hogy az ügyfél jogállásról való döntés a Ket., a Tvtv. és a Kr. alapján szélesebb körben lehet szükséges, mint azt a támadott korlátozó szabály jelenleg lehetővé teszi, mert az ügy mások jogait, jogos érdekeit érinti. Ugyanakkor értelmezéssel a Kr. 8/B. § (5) bekezdése és a Ket. ellentéte nem volt feloldható. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a Kr. 8/B. § (5) bekezdése alaptörvény-ellenes az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a 15. cikk (4) bekezdése sérelme miatt, ezért a Kr. 8/B. § (5) bekezdését megsemmisítette.

[21] 3. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint, ha az indítvánnyal támadott jogszabályt vagy annak egy részét az Alaptörvény valamely rendelkezésébe ütközőnek minősíti, és ezért azt megsemmisíti, akkor a további alkotmányi rendelkezés esetleges sérelmét – a már megsemmisített jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben – érdemben nem vizsgálja.

[22] A határozatot az Abtv. 44. § (1) bekezdésének első mondata alapján közzé kell tenni a Magyar Közlönyben.

Budapest, 2018. május 7.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

TARTALOMJEGYZÉK

5/2018. (V. 17.) AB határozat ---- 1
a településkép védelméről szóló törvény reklámok közzétételével kapcsolatos rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 104/2017. (IV. 28.) Korm. rendelet 8/B. § (5) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, valamint folyamatban lévő ügyekben történő alkalmazhatóságának kizárásáról ---- 1
Indokolás ---- 1
I. ---- 1
II. ---- 3
III. ---- 5